

Rahmet Allahım, affet Allahım

Malatya'dan Abdullah Levent: "Malatya'da su kıtlığı başladı. Yağmur yağmıyor. Bazı yerlerde de sel afet oluyor. Nasıl dua edelim? Yağmur duası zamanı mıdır?"

BİR GÜNAHIM VAR MUTLAKA

Rahmet inmeyen topraklar var. Kurumuş, çatlamış, bir damla suya hasret, gözleri, umutları semada...

Selden, su baskınından, fırtınadan, hortumdan, tufandan, boradan geçilmeyen bölgeler de oldu. Bu yerlerde sel hazin mırıltılarla değil; haşin çığlıklarla yuvarlandı, önüne kattığı her şeyi sürükledi, canlar aldı.

Gökyüzü ile yeryüzü iki uçta geziyor sanki. Anadolu topraklarını ya kuraklık, ya da seller ve fırtınalar sarıyor.

Bunun ortası yok mu diyeceksiniz. Ama kendimize bakıyoruz. Bizde de mutedil yol kalmamış; ya ifratla, ya tefritte geziyoruz.

Edepli ecdadımız böylesi durumlarda 'bir günahımız var mutlaka' derler ve çetin bir nefis muhasebesi yaparlardı. Yağmur duasına bu çetin muhasebeden sonra başarlardı.

Ben şimdi asr-ı hazır Müslüman'ı olarak "doğa olayı" deyip geçiyorum. Nerede hata yaptım demiyorum, kendime çeki düzen vermiyorum.

Başkalarının hatalarını, kusurlarını, yanlışlarını ise sayıp döküyorum.

HESAP TOPLUCA KESİLMEYEN

Çünkü rahmet ya gelmiyor, ya gazapla tokat vurur gibi geliyor ve afete çeviriyorsa bunda bir hikmet var, bir mesaj var, bir ikaz var demek ve halimize, tavrımıza bir göz atmak, bir çekidüzen vermek lazım.

Kula düşen edepli duruş bunu gerektirir.

Tabiatın hiçbir hareketinde tesadüf yok, değil mi? Ve her bir hareketi mektubat-ı Samedani'den satırlar, sahaif-i nukuş-u sübhaniye'den cümleler ihtiva etmiyor mu?

Öyleyse bu dökük satırlarda ve kırık cümlelerde neler yazıyor? Bunu okumak lazım.

Bu yazıları okuma yazması olanlar okur.

Okuma yazması olmayanlarsa, bundan bir mesaj, bir ikaz algılamazlar ve doğa olayı deyip geçerler.

Sonra Allah korusun, hesap topluca kesilir.

İZMİHLALE UĞRAMADAN

Tarih boyunca nice kavimler tokat yediler. Allah beterinden saklasın.

Rabbim bize düşen dersi almayı, günahımızı, kusurumuzu görmeyi, kendimize gelmeyi nasip etsin. Âmin.

Ama işin vahim olanı ve bizi ilgilendiren tarafı, yağmur duasına bu muhasebeden sonra yüzümüz olacak olmasıdır.

Yağmursuzluk vakti, yağmur duasının hususi vaktidir, bu tamam.

Ya afet vakti...

Kendimizi muhasebe eleğinden geçirme vakti değil midir?

“Eski tas eski hamam” diyebilir miyiz?

Üstad hazretlerinin ifadesiyle: “Eski hal muhal; ya yeni hal, ya izmihlal!” değil mi?

İzmihlale uğramadan, silkinme ve kendine gelme vakti değil mi?

Ordu'nun, Giresun'un, Trabzon'un fındıkları, Elazığ'ın, Malatya'nın kaysısı, Urfa'nın mısırları, pamuğu, Konya'nın buğdayı, şekerpancarı, ayçiçeği, Bursa'nın sebzesi, meyvesi, zeytini... ve sayamadığımız nice illerimizin ürünleri bu yıl afetten, tufandan, dondan, yağmursuzluktan zarar görmüş ise, bundan şahsen ben, bana düşen payı okumakla yükümlüyüm derim.

Kendimi nur talebesi sayıyorsam, başkaları bir düşünse, ben bin düşünmekle ve silkinmekle yükümlüyüm derim.

Çünkü uhdemde çok büyük bir emanet var, bu emanetin hukuku yarın mahşerde beni sıkar derim.

Üstadım “Risale-i Nur'a hizmet için ne yaptın?” derse, “Üstadım, devlet basacak diye beklerken; ömrüm geçti, gitti!” dediğimde, utancımdan yerin deliğine girerim derim.

ALLAHÜMME EĞİSNÂ

Peygamber Efendimiz (asm) yağmur duasını yaptığı aynı anda, afetten de Allah'a sığınyordu. “Allahümme eğısnâ! Allahümme'skınâ!” (Allah'ım bize yağmur ver, bize su ver!) diye yağmur duası ederdi. Afetten Allah'a sığınırken de:

“Allahümme havâleynâ, velâ aleynâ!” (Allah'ım, dağa taşa ver! Üzerimize afet gönderme!) buyururdu.¹

Rahmet de, afet de Allah'tandır.

Yağmurlar kesildiğinde tövbe etmek, dua edip namaz kılmak ve Cenab-ı Hak'tan yağmur istemek sünnettir. Keza afetinden Allah'a sığınmak da sünnettir.

Rabbim akıbetimizi hayr eylesin.

Rahmet Allah'ım! Affet Allah'ım!

Dipnotlar:

1- Buhârî, 3/505, 538; Müslim, İstiskâ, 8; Nesâî, İstiskâ, 9